

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor, Mardari Dumitru

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Khalmukhamedov Timur Xxxx, născut la xxxx,
locuitor al or. xxx, str. xxx, ap. xxx, cetățean
xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.10.2015 – 05.01.2017 (prima instanță);
2. 22.02.2017 – 29.03.2017 (instanța de apel);
3. 21.09.2017 – 28.11.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 04.01.2018 - 02.04.2018 (instanța de apel);
5. 01.03.2019 - 11.06.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 ianuarie 2017, Khalmukhamedov Timur a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 6 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, s-a soluționat și soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 02 septembrie 2015, în cadrul postului vamal intern 2 – ÎS „Poșta Moldovei CPTP”, cu adresa juridică în mun. Chișinău, str. Aleea Gării 3, fiind verificate la intrare trimiterile poștale internaționale, în rezultatul controlului fizic detaliat al coletului nr. CC044527317NL, parvenit din Olanda în adresa inculpatului Khalmukhamedov Timur, domiciliat în or. xxxstr. xxx, ap. x a fost depistată o pungă de polietilenă cu conținutul „praf în stare solidă de culoare alb - gălbuie”, nefiind declarată în declarația vamală a țării de export CN 23 nr. CC044527317NL din 21 august 2015.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 8856 din 03 septembrie 2015, substanța reținută din coletul nr. CC044527317NL constituie cocaină, materie uscată, în cantitate de 13,547 g, care conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, se atribuie la categoria substanțelor narcotice, iar conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 05.10.2004, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, 13,547 g de cocaină constituie proporții deosebit de mari.

Prima instanță a încadrat juridic acțiunile inculpatului Khalmukhamedov Timur în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, contrabandă, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, eludându-se controlul vamal și tăinuindu-le de el, acțiuni comise în proporții deosebit de mari.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Arabadji Mariana, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din lipsa faptei infracționale în acțiunile acestuia, invocând în argumentare că:

- nici unul din martorii acuzării nu a declarat că Khalmukhamedov Timur știa ce se află în acel plic;

- instanța a omis să constate în sentință, că la întrebarea apărării, martorii Dediu S. și Pleșca A. au declarat că acest pachet nu trebuia declarat de către inculpat, ci de către expeditor, iar persoana care îl primește nu trebuie să întocmească nici o declarație;

- prima instanță nu a specificat cum a fost realizată latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă: prin eludarea controlului vamal și cum s-a manifestat acest element; prin tănuirea controlului vamal și cum s-a manifestat acest element, în care locuri special pregătite sau adaptate în acest scop a fost ascuns plicul și de către cine și în ce circumstanțe. Toate acestea în situația în care inculpatul nu a săvârșit nici una din acțiunile indicate;

- poziția inculpatului înaintată instanței în formă scrisă, a fost ignorată de către aceasta, nefiind combătută de acuzare. Astfel, în cererea depusă de inculpat la 25.11.2015, acesta a indicat că în cadrul urmăririi penale, ofițerul Guzic M. i-a explicat că unica sa șansă de a nu sta în penitenciar este recunoașterea vinovăției, deoarece nu va fi ascultat de nimeni, pentru că este de naționalitate rus. Ulterior, a aflat că a fost mințit și că atitudinea organului de urmărire penală a fost una tendențioasă. Nu a săvârșit infracțiunea respectivă, deoarece el a comandat de pe internet o substanță pentru slăbire, iar când a venit la poștă, pachetul era desfăcut comunicându-i-se că este cocaină;

- instanța nu a dat o apreciere faptului că potrivit raportului de constatare tehnico-științifică, corpurile delictive supuse examinării au fost aduse de curier, ambalate într-un plic de hârtie de culoare albă, care la momentul prezentării nu era sigilat, cu cantitatea de 13,547 g;

- nu este clar, cum a stabilit instanța de judecată cantitatea substanței narcotice și cum a pus la baza sentinței de condamnare raportul de constatare, în situația în care corpurile delictive supuse examinării au fost prezentate expertului criminalist, fiind încălcată procedura de ridicare și sigilare a acestora, fapt confirmat prin procesul – verbal de examinare din 02.09.2015, unde lipsesc careva mențiuni că plicul a fost sigilat, însă sunt prezente mai multe corectări cu privire la cantitatea substanței narcotice;

- instanța a făcut trimitere la mai multe articole din Codul penal și Codul de procedură penală, fără a explica cum se raportează acestea la inculpat. Astfel, făcând trimitere la prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a motivat de ce consideră imposibilă corectarea și reeducarea inculpatului fără izolarea lui de societate, în situația în care inculpatul anterior nu a săvârșit infracțiuni, iar că acesta a săvârșit infracțiunea incriminată nu există dovezi.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, apelul a fost respins ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului Khalmukhamedov Timur în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate de prima instanță și verificate în instanța de apel, iar careva temeiuri de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului, instanța de apel a indicat că nu a stabilit.

Totodată, s-a menționat că prima instanță a acordat deplină eficiență criteriilor privind individualizarea pedepsei penale și executării pedepsei, fiind evidențiat caracterul periculos al faptei, neconștientizarea acesteia de către inculpat, precum și inaplicabilitatea altor categorii de pedeapsă non-privative de libertate.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Arabadji Mariana, care a indicat temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și a solicitat casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile lui.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- instanțele inferioare au dat o apreciere eronată probelor, acestea neconfirmând existența componentei de infracțiune în acțiunile inculpatului, probe care la rândul lor nu au fost apreciate de instanțele de fond și de apel, fiind doar enumerate;

- instanțele au considerat ca și stabilită vinovăția inculpatului, doar bazându-se pe faptul că destinatarul pachetului era Khalmukhamedov Timur și pe faptul lipsei acestuia din urmă la examinarea cauzei, lipsă pe care a motivat-o și explicat-o în cererea sa adresată primei instanțe, dar care nu a fost luată în considerare nici de prima instanță și nici de instanța de apel;

- instanțele de judecată nu au dat o apreciere faptului că acuzarea nu a demonstrat că în pachetul ridicat inițial în cadrul postului vamal intern -2 ÎS „Poșta Moldovei” se afla substanța narcotică, deoarece conform probei prezentate de acuzare și pusă la baza sentinței de condamnare și anume raportul de constatare tehnico – științifică nr. 8856 din 03.09.2015, conform descrierii expertului, corpurile delictive supuse examinării au fost aduse de curier, ambalate într-un plic de hârtie de culoare albă, care la momentul prezentării nu era sigilat. Acest fapt trezește dubii, dacă în genere în acest pachet s-a aflat substanță narcotică, cu atât mai mult cu cât conform procesului verbal de ridicare lipsește mențiunea că acesta a fost sigilat și toate aceste dubii urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel din 29 martie 2017, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, nu a indicat de ce a respins probele și versiunile apărării.

Mai mult, instanța de recurs ordinar a conchis că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile inculpatului Khalmukhamedov T. date în calitate de bănuit și învinuit, declarațiile martorului Sinogaci M. și procesul verbal de ridicare din 17.09.2015, a declarației vamale seria CN23, de expediție din țara de origine Olanda, cu nr. CC044527317NL.

Totodată, s-a notat că instanța de apel nu a ținut cont de dispoziția art. 248 alin. (2), 113 alin. (1) Cod penal și de jurisprudența națională, care prevede că acțiunile legate de transportarea ilegală a drogurilor peste frontiera vamală a R. Moldova urmează a fi calificate în baza unui concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 248 alin. (2) Cod penal, indiferent de proporțiile în care a fost comisă, și, după caz, de art. 217 sau de art. 217¹ Cod penal.

Astfel, instanța de recurs ordinar a stabilit că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apel, adoptând o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul de pe rol este întemeiat.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018, a fost admis apelul declarat, casată total sentința, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Khalmukhamedov Timur a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că Khalmukhamedov Timur este învinuit că, la 02.09.2015, în cadrul postului vamal intern 2 - ÎS „Poșta Moldovei CPTP”, cu adresa juridică Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Aleea Gării 3, fiind verificate la intrare trimerile poștale internaționale, în rezultatul controlului fizic detaliat al coletului nr. CC044527317NL, parvenit din Olanda în adresa lui Khalmukhamedov Timur, domiciliat în xxxx, str. xxx, ap. x, a fost depistată o pungă de polietilenă cu conținutul „praf în stare solidă de culoare alb - gălbuie”, nefiind declarată în declarația vamală a țării de export CN 23 nr. CC044527317NL din 21.08.2015. Conform raportului de constatare tehnico - științifică nr. 8856 din 03.09.2015, substanța reținută din coletul nr. CC044527317NL, constituie cocaină, materie uscată, în cantitate de 13,547 g, care conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr.1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului se atribuie la categoria substanțelor narcotice, iar conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr.79 din 05.10.2004 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, 13,547 g de cocaină constituie proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a indicat că acțiunile lui Khalmukhamedov Timur au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal - contrabanda, după semnele calificative trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, eludându-se controlul vamal și tăinuindu-le de el, acțiuni comise în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța de apel a notat că în ședința instanței de apel la fel ca și în ședința de judecată a primei instanțe, nu a fost posibilă audierea inculpatului Khalmukhamedov Timur, în privința acestuia fiind pornit dosarul de căutare nr.2016010172, motive pentru care au fost date citirii declarațiile acestuia de la etapa urmăririi penale în calitate de bănuit la 16.09.2014 și în calitate de învinuit la 18.09.2015, conform cărora, vina în privința comiterii infracțiunii incriminate nu o recunoaște.

Instanța de apel a menționat că în sprijinul învinuirii înaintate lui Khalmukhamedov Timur, partea acuzării a prezentat următoarele probe, care au fost analizate de către instanța de apel din punct de vedere al concludenței, pertinentei și veridicității:

- declarațiile martorilor Pușca Aurelia, Dediu Sergiu, Sinogaci Marcel;

- procesul - verbal de examinare a coletului nr. CC044527317NL din 02.09.2015, conform căruia, în urma efectuării controlului fizic s-a depistat un pachet de polietilenă de culoare neagră, care conținea un alt pachet de polietilenă cu o substanță solidă de culoare albă, în cantitate de aproximativ 15 g. Totodată, s-a constatat că, pachetul dat a fost expediat în adresa lui Khalmukhamedov Timur, or. Dubăsari, str. Lenin 178, ap. 2 (f.d. 14, vol. I);

- procesul - verbal de ridicare din 17.09.2015, conform căruia, a fost ridicată declarația vamală seria CN23, de expediție din țara de origine Olanda, cu nr. CC044527317NL, cu același cod de bare, destinatarul - Khalmukhamedov Timur, cu adresa xxx street xxx apartment, xxx, MD-4500, Moldova, cu specificația „Gift 1” (f.d.33, vol. I);

- procesul - verbal din 17.10.2015 de examinare a declarației vamale de export cu inscripția CN 23 cu nr. CC044527317 NL din 21.08.2015, prin care s-a constatat că, aceasta este divizată pe compartimente: I - reprezintă adresa expeditorului „Used Products, Ujnbaun 61.5000 NH; II - reprezintă adresa destinatarului, „Timur Khalmukhamedov, xxx street xxx apartament, xxxxy, MD-4500, Moldova”; III - reprezintă conținutul trimiterii poștale, „gift” (traducere din limba engleză - cadou) în cantitate de una unitate (f.d. 34, vol. I);

- raportul de constatare tehnico - științifică nr.8856 din 03.09.2015, conform căruia, substanța cu aspect de pulbere de culoare albă ridicată din coletul nr. CC044527317 NL, parvenit din Olanda, reprezintă cocaină, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice. Cantitatea de substanță narcotică (cocaină) alcătuiește 13,547 g (materie uscată) (f.d.19-21, vol. I);

- procesul - verbal nr. 4436 de examinare medicală din 16.09.2015, prin care, în mostrele biologice ale lui Khalmukhamedov Timur s-a constatat consecințele consumului de stupefiante (f.d. 40, vol. I).

În continuare, instanța de apel a atestat că deși prima instanță 1-a recunoscut vinovat pe inculpatul Khalmukhamedov Timur de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5), lit. d) Cod penal, aceasta nu a relatat în sentință declarațiile acestuia date la etapa urmăririi penale și nici nu le-a dat apreciere acestora, având în vedere că, instanța a considerat că faptele inculpatului constituie infracțiune, precum și ținând cont de faptul că audierea inculpatului nu a fost posibilă în ședința de judecată, deoarece acesta este anunțat în căutare.

De asemenea, instanța de apel a notat că din analiza materialelor cauzei nu a stabilit că inculpatul Khalmukhamedov Timur ar fi eludat controlul vamal or,

trimiterea poștală a fost trecută peste frontiera vamală pe la punctul de trecere a frontierei de stat, dar nu prin alte locuri decât cele destinate pentru aceasta.

La fel, s-a reținut că din materialele dosarului nu rezultă că, Khalmukhamedov Timur ar fi tănuit de controlul vamal coletul care urma să-l recepționeze or, substanțele narcotice erau în plic, nefiind camuflate, disimilate sau plasate în vreun ascunziș și mai mult, acesta s-a prezentat personal la oficiul poștal pentru a ridica coletul.

În același context, instanța de apel a menționat că reieșind din declarațiile martorilor bazate pe legislația vamală în vigoare, nu rezultă indubitabil obligația inculpatului în calitate de destinatar de a completa declarația vamală, care urma să fie completată în țara de expediere - Olanda.

În acest sens, instanța de apel a relevat că în învinuirea înaintată lui Khalmukhamedov Timur, este indicată metoda „tănuirii de controlul vamal” și nu „nedeclararea bunurilor” (f.d. 101, vol. I).

Totodată, s-a specificat că descrierea faptei de comiterea căreia este învinuit inculpatul face referire la „nedeclararea bunurilor” în declarația vamală - [...] a fost depistată o pungă de polietilenă cu conținutul „praf în stare solidă de culoare alb - gălbuie”, nefiind declarată în declarația vamală a țării de export CN 23 nr. CC044527317NL din 21.08.2015 (f.d. 101, vol.I).

Prin urmare, instanța de apel a atestat că deși partea acuzării a descris metoda nedeclarării, aceasta nu a indicat cărei litere și din care alineat al art.248 Cod penal îi corespunde aceasta, nefiind clară fapta de comiterea căreia este învinuit Khalmukhamedov Timur, contrar prevederilor art. 50 alin. (1) Cod penal, conform căruia, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Astfel, instanța de apel a menționat că deși s-a stabilit că, Khalmukhamedov Timur cunoștea că urma să primească prin poștă substanțe narcotice, acuzatorul de stat nu a demonstrat că, Khalmukhamedov Timur a eludat controlul vamal și că a tănuit substanțe narcotice de controlul vamal or, acestea nu erau tănuite, dar de fapt erau nedeclarate și nu de către inculpat, dar de către expeditorul coletului din Olanda, care nu a fost identificat de către organul de urmărire penală și care nici nu are nici o calitate procesuală.

Mai mult, instanța de apel a stabilit că nici un martor nu a declarat că, Khalmukhamedov Timur știa ce se află în plicul respectiv, iar martorii Pleșca Aurelia și Dediu Sergiu au declarat că, trimiterea poștală respectivă nu trebuia să fie declarată de către inculpat, dar de către expeditor, deoarece destinatarul nu trebuie să întocmească declarație.

Astfel, instanța de apel a accentuat că în ipoteza existenței unui destinatar al trimiterii poștale internaționale cu substanțe narcotice (acțiune care este ilegală în

esență), ar trebui să existe și un expeditor, care acționează prin participație cu destinatarul, motiv pentru care învinuirea urma să conțină descrierea faptei prin participație, lucru care nu a avut loc.

Totodată, instanța de apel a indicat că în afara faptului că, organul de urmărire penală nu a identificat un alt posibil autor al infracțiunii (se are în vedere expeditorul substanțelor narcotice), acesta nu a ținut cont nici de faptul că, acțiunile legate de trecerea ilegală a drogurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova urmează a fi calificate în baza unui concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 248 alin. (2) Cod penal, indiferent de proporțiile în care a fost comisă și, după caz, de art. 217 sau de art. 217¹ Cod penal, fapt care a fost indicat de către instanța ierarhic superioară la examinarea prezentei cauze anterior remiterii acesteia la rejudecare.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că organul de urmărire penală a încadrat eronat acțiunile lui Khalmukhamedov Timur, fără a stabili gradul de participație al acestuia și implicit - posibila existență a unui alt autor al infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că nu se întrunește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal deoarece nu sunt prezente acțiunile de eludare și tănuire de controlul vamal, contrar învinuirii înaintate.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a concluzionat că deoarece partea acuzării nu a demonstrat în afara oricărui dubiu că, inculpatul Khalmukhamedov Timur a eludat controlul vamal și că, a tănuit de controlul vamal substanțe narcotice în proporții deosebit de mari or, acestea de fapt nu erau tănuite, dar nedecarate, și nu de către inculpat, dar de către expeditorul coletului din Olanda, care nu a fost identificat de către organul de urmărire penală și care nici nu are nici o calitate procesuală în prezenta cauză, având în vedere că, s-a stabilit că, nu se întrunește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, iar inculpatul nu are calitatea de subiect al infracțiunii menționate, ținând cont de faptul că, organul de urmărire penală a încadrat eronat acțiunile lui Khalmukhamedov Timur, fără a stabili gradul de participație al acestuia și implicit - posibila existență a unui alt autor al infracțiunii, precum și nu a examinat posibilitatea calificării acțiunilor lui Khalmukhamedov Timur și/sau a unei alte persoane în baza unui concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art.248 alin.(2) Cod penal și, după caz, de art. 217 sau de art.217¹ Cod penal, rezultă că vinovăția lui Khalmukhamedov Timur nu a fost stabilită fără echivoc prin probele cercetate, acesta urmând a fi achitat, cu trimitere la principiul *in dubio pro reo*, de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5), lit. d) Cod penal, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de

procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel din 02 aprilie 2018, cu menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul declarat a fost greșit admis.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, or motivarea soluției este expusă neclar;

- din speța supusă examinării cert se stabilește că, în cadrul postului vamal nr. 2 - ÎS „Poșta Moldovei CPTP”, cu adresa juridică RM, mun. Chișinău, str. Aleea Gării 3, fiind verificate la intrare trimerile poștale internaționale, în rezultatul controlului fizic detaliat al coletului nr. CC044527317NL, parvenit din Olanda, în adresa lui Khalmukhamedov Timur, s-a constatat că acest colet, beneficiarul căruia era inculpatul, conținea praf în stare solidă de culoare alb-gălbuie, substanțe depistate în trafic ilicit, iar cantitatea acestora care constituie 13,547 g cocaină, se atribuie la proporții deosebit de mari;

- metodele de comitere a infracțiunii de contrabandă au caracter alternativ, însă prezența a cel puțin uneia dintre ele, denotă stabilirea în procesul încadrării faptei prejudiciabile ca infracțiune, respectiv devreme ce fapta prejudiciabilă comisă de către inculpatul Khalmukhamedov Timur, a fost materializată prin trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a substanțelor narcotice prin metode, eludării controlului vamal și tănuirea de controlul vamal, aceste acțiuni just au fost încadrate prin prisma art. 248 Cod penal;

- introducerea substanțelor narcotice pe teritoriul vamal a RM, s-a derulat prin intermediul expedierii poștale internaționale, fără participarea directă a expeditorului, deși acest colet care conținea substanțe narcotice a ajuns la locul de destinație, astfel încât pe acest colet a fost specificată doar țara de origine OLANDA de unde a fost expedită trimiterea poștală, destinatarul în persoana lui Khalmukhamedov Timur și nicidecum numele expeditorului, care ar permite identificarea lui. Respectiv argumentul instanței precum că organul de urmărire penală nu a identificat un alt posibil autor al infracțiunii (expeditorul substanțelor narcotice), în cazul din speța noastră este absolut nefondată, or din declarația vamală seria CN 23 de expediție din țara de origine Olanda, cu nr. CC044527317NL, cu același ștrih-cod rezultă că, destinatarul coletului este - Timur Khalmukhamedov, cu adresa xxx street xxx apartament, xxxxx, MD-4500, Moldova și nicidecum nu sunt specificate rechizitele expeditorului;

- însăși Khalmukhamedov Timur, a indicat în cadrul audierii sale în calitate de învinuit că, la data de 05.08.2015, aflând despre existența browserului „Tor” a depistat web-site „Hiddle-Earth Market” prin care a comandat cocaină pentru consum propriu în cantitate de 13,5 g;

- cocaina dată a fost achiziționată cu ajutorul banilor virtuali „Bitcoin” având valută în sumă de 3.36 B - echivalentul a 850 Euro, bani care au fost extrași de pe

cardul bancar personal, ceea ce denotă că expeditorul substanțelor narcotice, practic se face imposibil de identificat;

- făptuitorul sub imperiul unei singure intenții criminale și anume de a trece peste frontiera vamală a RM a substanțelor narcotice pentru consum propriu, a realizat această infracțiune prin tănuirea și eludarea de la controlul vamal a coletului, ascunzând originea conținutului acestuia, beneficiar al cărora era el;

- nemijlocit Khalmukhamedov Timur fiind audiat la etapa urmăririi penale, a relatat că el, prezentându-se la oficiul poștal a negat inițial care este conținutul coletului, susținând precum că a comandat prin internet o substanță pentru slăbire;

- este inacceptabil argumentul instanței de apel, care a menționat că organul de urmărire penală, la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului nu a ținut cont nici de faptul că, acțiunile legate de trecerea ilegală a drogurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, urmează a fi calificate în baza unui concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 248 alin. (2) Cod penal, indiferent de proporțiile în care a fost comisă și, după caz, de art. 217 sau de art. 217¹ Cod penal, or aceste două infracțiuni la care se referă instanța de apel, nu reprezintă o omogenitate materială, acestea nefiind susceptibile de reunire într-o acțiune unică, motiv pentru care se exclude ipoteza concursului ideal de infracțiuni.

8. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Arabadji Mariana în numele inculpatului, care pledează pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, menționează că recursul este unul formal și declarativ, iar recurentul și-a manifestat dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel.

Totodată, indică că toate circumstanțele invocate în recurs, au fost analizate de instanța de apel, iar criticile invocate nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept.

Mai mult, consideră că recursul nu corespunde nici prevederilor din alin. (5) art. 430 Cod de procedură penală.

9. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul invocă ca temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, or motivarea soluției este expusă neclar”*.

Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiului de recurs invocat, Colegiul penal lărgit constată că se confirmă incidența acestuia, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 25-38, vol. III), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art.101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și nu s-a expus, fără a întreprinde toate măsurile de a elucida toate circumstanțele cauzei, în privința chestiunii esențiale rezultate în urma verificării materialelor cauzei penale, și anume asupra prezenței contradicțiilor din declarațiile inculpatului de la faza urmăririi penale în coraborare cu celelalte probe administrate la prezenta cauză penală, cu respectarea cerințelor stipulate la art. 103, 368 Cod de procedură penală, or inculpatul Khalmukhamedov Timur fiind audiat suplimentar în calitate de învinuit a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate (f.d. 62, vol. I),

Mai mult, se atestă că instanța de apel în decizia sa în pct. 13 (f.d. 28, vol. III), a menționat arbitrar că: *„în ședința instanței de apel la fel ca și în ședința de judecată a primei instanțe, nu a fost posibilă audierea inculpatului Khalmukhamedov Timur, în privința acestuia fiind pornit dosarul de căutare nr.2016010172, motive pentru care au fost date citirii declarațiile acestuia de la etapa urmăririi penale în calitate de bănuit la 16.09.2014 și în calitate de învinuit la 18.09.2015, conform cărora, vina în privința comiterii infracțiunii incriminate nu o recunoaște”*, fără a corobora declarațiile inculpatului cu celelalte probe cercetate în prima instanță și declarațiile acestuia din 29 septembrie 2015 (f.d. 61-62, vol. I), în care ultimul în prezența apărătorului și-a recunoscut vinovăția în fapta incriminată, despre ce instanța de apel a făcut mențiune în decizia sa pct. 14, 52-60, dar a notat că nu sunt temeiuri de a considera aceste declarații ca fiind veridice și că nu sunt probe care să le confirme.

Mai mult, Colegiul penal lărgit analizând decizia instanței de apel, constată că deși instanța de apel face referire în partea descriptivă a deciziei sale (f.d. 28, 30, 31, 35 vol. III), la declarațiile inculpatului Khalmukhamedov Timur date în calitate de bănuit din 16.09.2014 și în calitate de învinuit din 18.09.2015, se atestă că în procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 13-23, vol. III), lipsesc careva consemnări care ar confirma că aceste declarații ar fi fost verificate de către instanța de apel în ședința de judecată, fapt ce contravine cerințelor stipulate de art. 414 alin. (1), (2), (6) Cod de procedură penală, în care se stipulează că: *„Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal”* și de art.

24 alin. (3) Cod de procedură penală, ce prevede că: „*Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură*”.

Totodată, se atestă că instanța de apel la judecarea apelului nu a verificat corectitudinea încadrării acțiunilor inculpatului Khalmukhamedov Timur în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi „*contrabandă, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor narcotice, eludându-se controlul vamal și tăinuindu-le de el, acțiuni comise în proporții deosebit de mari*”.

În acest sens, se reține că prin rechizitoriu (f.d. 101, vol. I), inculpatului Khalmukhamedov Timur de către organul de urmărire penală s-a incriminat infracțiunea de contrabandă cu substanțe narcotice - cocaină, în proporții deosebit de mari calificată în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, ținându-se cont de volumul cantitativ a substanțelor depistate.

De asemenea, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că calificarea acțiunilor de contrabandă cu substanțe narcotice (stupefiante), se efectuează în baza art. 248 alin. (2) Cod penal, fără a se ține cont de valoarea acestora în bani sau cantitatea acestora. Or, în acest sens se menționează că acțiunile legate de transportarea ilegală a substanțelor narcotice (stupefiante), peste frontiera vamală a R. Moldova urmează a fi calificate în baza unui concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 248 alin. (2) Cod penal, indiferent de proporțiile în care a fost comisă, și, după caz, de art. 217 sau de art. 217¹ Cod penal, proporțiile cantitative a substanțelor narcotice (stupefiante) având efect juridic doar pentru calificarea în alineatele corespunzătoare din art. 217 sau 217¹ Cod penal.

Totodată, pentru calificarea faptei în baza art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, se ține cont de valoarea bunurilor, mărfurilor (cu excepția substanțelor narcotice - stupefiante) în echivalentul în bani a drepturilor de import ce depășește 200 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, (după modificările operate prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 (în vigoare din 17.08.2018), sau în proporții deosebit de mari, în cuantumurile prevăzute de art. 126 Cod penal, conform prevederilor în vigoare până la intervenirea modificărilor enunțate, ținând cont de momentul comiterii faptei și dispozițiile art. 10 Cod penal.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de casare a sentinței primei instanțe și pronunțare a unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Khalmukhamedov Timur de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale descrise supra, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază

această soluție și astfel recursul declarat de procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

10. Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

11. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Khalmukhamedov Timur XXXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **11 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Mardari Dumitru